Miscellen.

Handschriftliches.

Die Lucianischen Handschriften auf der St. Marcusbibliothek zu Venedig.

(Fortsetzung von Bd. XVII S. 305—310.)

Luciani Hermotimus.

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 1.	κἀκεῖσε	κακεῖ
	ἐρώτημα δή τι τῶν ἀγκύλων διατιθεὶς	ἐρωτ. δὲ ἤ τι τῶν ἀγκύλων διατιθείς
	σοι γένοιτ' ἄν	σου γ. ἂν
	ταῦτ' ἔλεγεν	ταῦτα ἔλεγεν
	ἐγρηγορότως	ἐγρηγορὼς
		περὶ
	οὐ περὶ μικρῶν	οὐ μικρὸν
	ἄθλιον	ἆθλον
c. 2.	εἴκοσιν	μ̃
	ὅλος εἶ	ὅλος εἶναι
	οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυέ με	om. ἂν
c. 3.	εἶναί σε ἤδη λέγοντες	ἤδη λέγοντες εἶναί σε
	κάτω ἔτι	om. ἔτι
	πρὸς αὐτόν	πρὸς αὐτόν
	ὅσον	ὅσῳ
	πάλαι ἂν ἐσπάσμην	πάλαι ἀνεσπάσμην
c. 4.	ὑποφαίνει	ὑποφαίνειν
	ἐς νέωτα	εἰς νέωτα
	μετὰ τὰ μυστήρια ἢ τὰ ἄλλα Παναθήναια	μ. τ. μ. τὰ ἄλλα ἢ Π.
	μηδ' ἀεὶ	μηδὲ ἀεὶ
	ἀλλ' ἐν	ἀλλὰ ἐν
	λισσοτέρον	Ϛαροτέραν (sic)
c. 5.	χαμαιπετεῖς	χαμαὶ om. πετεῖς
	παντάπασιν	πάντα πασᾶν
	οἱ πάλαι σπ.	οἱ π. σπ.

Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 6. περιλαβεῖν	περιβαλεῖν
τοῦτο	τουτὶ
c. 7. ὅσα τοῦ σώματος	ὅσαι τ. σ.
ἀφεὶς	ἀφεῖναι
c. 8. ἀποτελεσθῇ	ἀποτεσθῇ
δουλεύοι	δουλεύῃ
εἶναι	εἶ
c. 9 ἐπέστην	ἔπεστιν
ἐκεῖνον	ἐκεῖνος
ἄρχοντα ἔναγχος	αρ lacuna ἔναγχος
ἐκεῖνος	om.
ἀπέτραγεν	ἀπέρραγεν
c. 10. ὦ μακάριε	ὦ μ lacuna
αὐτῷ πλούτου κ.	αὖ τοῦ πλούτου κ.
c. 11. πλέον	πλείω
μόνον	πόνον
Μίδα	μίδου
c. 12. εἴ τι	ἤ τι
ἀναιμωτί	ἀναιμωτὰ (fort. ἀναιμωτεὶ)
εἴκειν	ἥκειν
κρείττοσιν	κρείττοσι
c. 13. γενοίμην	γενέσθαι
μάθοις	μαθῃς
c. 14. ἄλλοι	οἱ ἄλλοι
Ἐπικούρειοι	ἐπικούριοι
c. 15. τῷ τότε	τῷ πότε
τὸ πρῶτον	τὸ πρῶτον σὺ
τῶν δ' ἄλλων	τῶν δὲ ἄλλων
ἀλλ' οὕτως	ἀλλὰ οὕτως
c. 16. Ἐπικουρείων	ἐπικουρίων
αὐτοὺς δηλαδὴ	δηλαδὴ αὐτοὺς
ἀλλ' ἐξαπατᾷς	ἀλλὰ ἐξ.
οἱ Περιπατ.	om. οἱ
c. 17. ἀλλ' οἱ	ἀλλὰ οἱ
[οὗτοι—φιλοσοφοῦντες]	sine uncis.
ἀλλ' οἴει	ἀλλὰ οἴει
ἀνὴρ συνετός	om. ἀνὴρ
ἐπίστευσε	ἐπίστευσεν
τὴν αἵρεσιν τῶν κρ.	τὴν αἵρεσιν καὶ τῶν κρ.
οὐ γὰρ ἂν πιστεύσαιμι σοι τοιαῦτα λέγοντι	οὐ γὰρ πιστεῦσαί σοι τοιαῦτα λέγοντι
c. 18. ἄχρι	ἄχρις
c. 19. τοῦτ'	τοῦτο
δυνάμενος	δυναμένω
c. 20. προσήεις	προσείης
ταῦρον ἀναπλάσαι	ταῦρόν τινα ἀναπλ.
τὴν Ἀθηνᾶν δὲ	τὴν δὲ Ἀθηνᾶν
ἀναπετασθεισῶν	ἀναπεταθεισῶν
βούλεται	βουλεύεται
c. 21. ἐθέλεις	ἐθέλης

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 23.	Δί'	δία
	ἐπὶ τούτῳ	ἐπὶ τοῦτο
	δ' ἄλλων	δὲ ἄλλων
	τὸν λόγον	om. τὸν
	ἀπορρίψαντα	ἀπορρίψαντας
c. 24.	ποιήσεσθαι	ποιήσασθαι
	φρατρίας	φατρίας
	πιθόμην	ἐπιθόμην
	εἴ γε μέμνημαι	ὡς εἴ γε μέμνημαι
	καὶ δὴ	καὶ ἤδη
	οὐδὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων	οὐ τῶν λαμπρῶν ἐκ προγόνων
	τὴν πόλιν	om. τὴν
c. 25.	ὅσον	σὸν
	ἐπὶ τῷ ὑπισχνεῖσθαι	ἐπὶ τὸ ὑπισχν.
	ἡ δέ τις	ἡ δὲ τῆς
	οὐδὲν ἀντίτυπον	καὶ οὐδὲν ἀντίτυπον
	καὶ δίψος	bis
c. 26.	ἑκάστης	ἕκαστος
	δ' ἄλλους	δὲ ἄλλους
	ἄλλοις	ἀλλήλοις
	ἀκολουθήσαντας	ἀκολουθήσοντας
	τὰ ἑαυτῶν	τὰ αὐτῶν
c. 27.	τὸν ἡγεμόνα	καὶ τὸν ἡγεμόνα
	ἢ δέον	ἡδέως
	παραπαίει	παραπαίη
	οἴεσθαι	οἴεσθε
	εἰς Ὑπερβορέους	ἐς Ὑπερβ.
c. 28.	οὐδ' ἐκεῖνο	οὐδὲ ἐκ.
	καὶ ἐν τῷ μ. χρόνῳ	om. καὶ
	οὐδ' ἐς στ.	οὐδὲ ἐς στ.
	τἀληθοῦς	τῆς ἀληθοῦς
	ἐπιδῷ τῇ πνεούσῃ τις αὐτὸν	ἐπιδῷ τις αὐτὸν τῇ πλεούσῃ
	ἀναβάντα	ἀναβάντας
	οὔριον	οὔρειον
c. 29.	ἄμεινον	ἀμείνων
	ἢ ἐθελήσῃς γε	ἢν ἐθελήσῃς δὲ
	ἂν ἐλθεῖν	ἀνελθεῖν
	τοιοῦτον	τοιοῦτο
	ἄχρι	ἄχρις
	τἀληθῆ	τἀληθῆ ὑπισχνούμενον
c. 30.	δικάζοιντο	δικάζοντο
c. 31.	οὐδὲ εἶδες νὴ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁποῖά ἐστι	οὐδὲ νὴ δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁποῖά ἐστι om. εἶδες
c. 32.	κείσθω τις ἡμῖν, ὦ Λυκῖνε	ὦ Λυκ. κείσθω τις ἡμῖν
	δόξειεν ἂν σοι	om. ἂν
	ἀποκρίνωμαι	ἀποκρίνομαι
c. 33.	ὡς τὸν ἀνταγ.	om. ὡς
	ἀνταιρομένου	ἀντερομένου
	ὁ δ' ἀπαγορεύσῃ	ὁ δ' ἀπαγορεύσει
	οἰέσθω	οἴεσθαι
	ἐμπέσῃ	ἐμπέσοι

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
	διαδιδράσκοντα	ἐπιδιδράσκοντα
	γέ τοι	lacuna
	τοῦ τόνου τῆς πληγῆς	τοῦτον οὐ τῆς πληγῆς
	οὕτω πιστεύουσι	οὕτως πιστεύουσιν
	πρὸς ἐκείνας καὶ κρατήσαντες	πῶς ἐκείνων κρατήσαντες
	λεύσσουσι	lacuna
	ἕκαστος	lacuna
c. 34.	ἐκ	ἐκεῖ c. lacuna 2 fere litt.
	ἐπὶ πολὺ	ἐπὶ τοῦ c. lacuna
	τολμῆσαι	καὶ τολμῆσαι
	τὴν ἑαυτοῦ	om. τὴν
	ὁ Ἑρμοτ.	om. ὁ
	εἴπερ	ὑπερ
	ὁρμήσαιμι	ὁρμῆσαι μὴ
	ἄχρι	ἄχρις
c. 35.	νὼ	νῶι
	μόνα	μόνον
	τέτταρα	τέτταρον
	μόνοις	μόνον
	γένοιτο	γένοιντο
c. 36.	Ἐπικουρείῳ	ἐπικουρίῳ
	παραλογίζῃ	μὴ παραλογίζῃ
	Ἐπικούρειοι	ἐπικούριοι
	νομίζῃ	νομίζει
	αὐτοῖς	αὐτὰ
	οἶμαι	om.
	Στωικῶν	στοικὸν
	μόνων	μόνον
	δικάζειν	διδάξειν
c. 37.	Ἀσκληπιεῖον	ἀσκληπεῖον
c. 38.	ἢ ὅλως	ἢ εἰ ὅλως
	πρῶτον	πρότερον
	οἱ δὲ ἀργύρου	οἱ δὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολογοῦσιν] ἀργύρου sic
c. 39.	Λαιὰ	παλαιὰ
	ἂν ἄμεινον	om. ἂν
c. 40.	γράμμα	γράφουσιν
	οὕτω	οὕτως
	τῷ — ἀνεσπακότι	τὸν — ἀνεσπακότα
	τῷ τὸ βῆτα	om. τῷ
	γὰρ	om.
	οἷον	ὅλον
	περιμένων	περιμένειν
	μικρὰ εὐτυχία	μικρά τις εὐτυχία
c. 41.	ἔχ᾽	ἔχε
	ἀτρέμας	ἀτρέμα
c. 42.	ἐντύχοις	ἐντύχης
	ὦ Ἑρμ. ἐπαινέσω σε	ἐπαινέσω σε ὦ Ἕρμ.
	γ᾽ ἐμοὶ	γε ἐμοὶ
	τὸ τοιοῦτον	om. τὸ
c. 43.	τῶν γραμμάτων — τοῦ Α	om. τῶν et τοῦ
	ἄχρι ἂν ἐς	ἄχρι εἰς om. ἂν

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 43.	τί δὲ	τί δαὶ
	ἐξελόντες	ἐξελθόντες
	γράφοιμεν	γράφωμεν
c. 44.	ὄντας	om.
	φέρε δὲ	φέρε δὴ
	ἐπιγράψωμεν	ἐπιγράψομεν
	ἐνάτῳ	ἐννάτῳ
	ἀποκρίνωμαι	ἀποκρίνομαι
c. 45.	πιστεύσαιμεν ἂν	om. ἂν
c. 46.	ἄνδρα	rasura
c. 47.	οὐκ ἀπαγορευτέον	οὐκ ἂν ἀπαγορευτέον
	ἐξιέναι	ἐξεῖναι
	τίς οὖν ἂν	τίς ἂν οὖν
	ποιῶμεν	πιῶμεν
	εὐμαρῶς	om.
c. 48.	μή μοι ἐξαίρει	om. μή
	Ἐπικούρειοι	ἐπικούριοι
	ταῦτα εἰδέναι πάντα	πάντα εἰδέναι om. ταῦτα
	λογισώμεθα	λογισόμεθα
	τοσαῦθ' ἕτερα	τοσαῦτα ἕτερα
	ἀφαιρῶμεν	ἀφαιροῦμεν
	καὶ ἑκατὸν	om.
c. 49.	τί οὖν ἂν πάθοι τις	om. ἂν
	τοῦτ' εἶναι	τοῦτο εἶναι
c. 50.	οἶδ' ὅπως	οἶδα ὅπως
	ἥτις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο	εἴ τίς ποτε ἐκαλεῖτο om. καὶ
	μήκιστον	μιστον
c. 51.	ὑβριστὴς	ὑαριαῆς i. e. ὑβριβής
	ἑαυτῇ	ἑαυτῆς
	τεύξεσθαι	τεύξασθαι
c. 52.	ἑκάστη	ἑκάστην
	ἡ δὲ ἀληθὴς	ἡ δ' ἀληφὴς
	ὅτῳ ἂν πρώτῳ ἐντύχῃς	ὅτῳ πρώτῳ ἂν ἐντύχοις
c. 53.	βιώσῃ	βιώῃ
	δεήσει	δεήσῃ
	ἄχρι	ἄχρις
	ἀποφαίνωνται	ἀποφαίνονται
c. 54.	τοσαῦτα	τοσαύτη τοσαῦτα
	κατακεκαλυμμένον	κεκαλυμμένον
	οὐ πάνυ	καὶ πάνυ
	ἔστι	ἔνεστι
c. 55.	ἰδὼν	εἰδὼν
	ἀποκρίνωμαι	ἀποκρίνομαι
c. 56.	ἐφ' ἑκάστοις	ἐφ' ἑκάστης
c. 57.	θυσιάζῃς	θυσιάζῃ
	γραμμάτια	γραμματεῖα
	γραμματίων	γραμματείων
c. 58.	ἐν τῇ πόλει	om.
	ἅπας ὁ οἶνος	om. ὁ
	ταῦτ' ἔλεγες	ταῦτα ἔλεγες
	τάχ' ἂν	τάχα ἂν
	κατὰ	καὶ suprascr. κατὰ

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 59.	ἀλλ' ὤνησας	ἀλλὰ ὤνησας
	τοῦτ' ἔφης	τοῦτο ἔφης
	εἰ μὴ	εἴη
	εἴκοσιν ἔτη	εἰκὸς ἔτι
	ἀλλ' ἀπέχρη	ἀλλὰ ἀπέχρη
c. 60.	ἀλλ' ἀεὶ	ἀλλὰ ἀεὶ
	ἀεὶ ὁ αὐτὸς	om. ἀεὶ
	διψῆν	διψεῖν
	νάματος	ναίματος
c. 61.	ποικίλα. πρόσει	ποικίλα πρός. εἰ
	ὡς καὶ αὐτὸς	om. ὡς
	ἐλάττων	ἔλαττον
c. 62.	κωνείῳ	κονίω
	ἀκονίτῳ	ἀκονίω
	ἀποκτείνειεν	ἀποκτείνει
	ἀποθάνοι ὁ προσενεγκάμενος	ἀποθάνοιο προσενεγκ.
c. 63.	ἥλιον δῦναι	δύναι ἥλιον
	πρόσθεν	πρόσθε
	δοκεῖς	δοκεῖ
	αἰτιάασθαι	αἰτιᾶσθαι
	δ' ἐκεῖνον	δὲ ἐκεῖνον
c. 65.	καθέντες	καταθέντες
	τοιοῦτον	τοῦτον
	γάρ με	με γὰρ
	νεῖν	rasura
	ἐργασώμεθα	ἐργασόμεθα
	ἤ σοι ἀδύνατον	εἴ σοι ἀδύνατον
c. 66.	κατὰ τύχην	om. κατὰ
	ἅπαντας	ἅπαντα
	κατὰ ταὐτὰ	κατὰ ταῦτα
	δ' οἶμαι	δέ μοι
	πειστέον	πιστέον
	ἐξευρεῖν	εὑρεῖν
c. 67.	ἐξ ὧν	om. ἐξ
	γίγνεσθαι	γίνεσθαι
	ὦ Ἑρμότιμε	om. ὦ
c. 68.	καὶ διαγνῶναι	om. καὶ
	καὶ ἀκίβδημα	καὶ ἃ κίβδημα
	εἴ ποτε	εἴτε
	ᾔεις	εἴης
	κωλύσει	κωλύση
	ἐφ' ὅτι	ἐφ' ὅτω
c. 69.	εὕροις	εὕρης
	βέλτιστον	βέλτιον
	ταῦτ' ἀμείνω	ταῦτα ἀμείνω
	διακριτικοὺς	διακριτικὰς
c. 70.	διαγιγνώσκειν	διαγινώσκειν
	τοῖς π. προδήλοις	ταῖς π. προδήλοις
c. 71.	ἐννοήσῃς	ἐννοήση
	δακρύοι	δακρύει
	ἐς	εἰς
	κενὴν μακαρίαν	κενὴν καὶ μακαρίαν

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 71.	πλουτοῦσιν	πλουτῶσιν
c. 73.	[εἶναι]	εἶναι
	λαβὴν	λαβεῖν
c. 74.	πιστεύσας	πιστεύσεις
	εἴ πῃ	εἴ τι
	ἀριθμήσας	ἀριμήσας
	μέχρι	μέχρις
c. 75.	πράγματα	παίδων πρᾶγμα
	ἔχωσι	ἔχουσι
	καὶ ἄλλους	om. καὶ
	* οὐδὲν	οἳ οὐδὲν
	εἰδότες	ἰδόντες
c. 76.	ἡλίκα	ἡνίκα
	οἱ — ἐλθόντες	οἳ — ἐλθόντες
	πάντα	πάντας
	εἰδείης	εἰδοίης
	καὶ Στ.	ἐς στ.
c. 77.	δ' οὖν	γοῦν
	εἷς τις	ἤ τις
	κἀγαθοὶ	καὶ ἀγαθοὶ
c. 78.	τοσοῦτον	τοσοῦτο
	εὐτρεπίζοι	εὐτρεπίζει
	ἄχρι	ἄχρις
c. 79.	πω	om.
	καθίστησιν	καθίστησι
	πτίττοι	πήττοι ?
	πτίττων	πτήσσων
c. 80.	δοκεῖ	δοκῇ
	τί σιγᾷς	τίσι γε
	ὀφλήματος	ὀφειλήματος
c. 81.	ἐπεὶ	ἐπὶ
	ὁδ'	om.
	διέφθειρε	διέφθειρεν
	ἔχοι	ἔχει
	ὠφελῆσθαι	ὠφελεῖσθαι
	ἀλλ' ἣν	ἀλλὰ ἣν
c. 82.	ὧν βελτ.	ὃν βελτ.
	ἀπιτέον	ἀπιτητέον
c. 83.	τί δ' ἄλλο	τί δαὶ ἄλλο
	μου καθίκετο	με καθήκετο
c. 86.	ἀλλ' ἄνετα	ἀλλὰ ἄνετα
	ἄξων	ἄξειν
	ἐς τὸ λοιπὸν	εἰς τὸ λοιπὸν
	ὁδῷ	ἐν ὁδῷ

Luciani de morte Peregrini.

c. 1.	τὰ τελευταῖα ταῦτα	om. ταῦτα
	διαλαθεῖν	λαθεῖν
c. 2.	ἀβελτερίας	ἀβελτηρίας
	ὢ τῆς δοξοκοπίας	ἢ τῆς δοξοκοπίας
c. 3.	τοῦ δράματος	τοῦ πράγματος
	ἀλύων	αὐτῶν

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
c. 4.	πόλεως	om.
	τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον	τὸν αὐτῷ ἀνταγωνισ. τῷ Ὀλ. δ.
c. 5.	τινὰ τῶν παρεστώτων	om. τινὰ
	Ὀλυμπίασι	Ὀλυμπίασιν
	κατέπαυσε	κατέπαυε
c. 6.	μάλα	μεγάλα
c. 8.	ἐπιστρέψας	ἐπιτρέψας
	ἀκούοντα	ἀκούοντας
	ὁρῶντα	ὁρῶντας
	εἰδείητε	εἰδόητε
c. 9.	ἐπεὶ	ἔπειτα ἐπεὶ
	ἔλαβε	ἔλαβεν
c. 10.	ἐδεδημιούργητο	δεδημιούργητο
	ἀπέπνιξε	ἀπεπνηξε suprascr. ι
	ἄλλην ἄλλοτε	ἄλλοτε ἄλλην
c. 11.	προφήτης καὶ θιασ.	om. καὶ
	θιασάρχης	θειασάρχης
	ξυνέγραφε	ἐξέγραφεν
	εισήγαγεν ἐς τὸν βίον	εἰσῆγεν ἐπὶ τὸν βίον
c. 12.	σὸν σπουδῇ	ξὺν σπουδῇ
	ἔνδον	om.
c. 13.	ἐποιήσατο	ἐποιήσαντο
	ἐπειδὰν	ή ἐπειδαν (sic)
	ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτῶν	σοφιστὴν αὐτὸν (sic) om. ἐκεῖνον
	παρέλθῃ	παρέλθοι
c. 14.	εἰς τὴν οἰκείαν	ἐς τὴν οἰκίαν
	πραθείη	παραθείη
c. 15.	ἠμπείχετο	ἠμπίσχετο
	ὅλως	ὅλος
c. 16.	αὐτῶν	αὐτὸν
	ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν	ἀπαιτεῖν ᾤχετο δεῖν
c. 17.	διήσκητο	διησκεῖτο
	ἀδιάφορον	ἀδιάφθορον
c. 18.	ἐπὶ Ἰταλίαν	ἐπὶ ἰταλίας
	ἔπλευσε	ἔπλευσεν
	τέχνην	τέχνην τινὰ
	τούτῳ δὲ	τοῦτο δέ
c. 19.	Ἠλείοις	ἠλίοις
	ἔλεγε πίνων	ἔλεγεν πίνων
c. 20.	ἐκπλήξει	ἐκπλήξειε
c. 21.	ὡς Ἡράκλειόν τι	ὡς Ἡρ. τις
c. 23.	τῆς καρτερίας ταύτης	τ. κ. αὐτῆς
	καύσεως	καύσεων
c. 24.	ἐς τοῦτο	om. ἐς
	δέξαισθ' ἂν	δέξεσθ' ἂν
	τοὺς παῖδας ὑμῶν	ὑμῶν τοὺς παῖδας
	τοῦ τοιούτου	om. τοῦ
	καίτοι	καὶ
	ἐπὶ κεφαλὴν	ἐπὶ κεφαλῆς
	μόνων ἂν	ἂν μόνων
c. 25.	τοιοῦτον	τοιοῦτο

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434
c. 25.	Κενταυρείου	κενταυρίου
	ἐκείνοις	ἐκείνους suprascr. οις
	αὐτὸν	ἑαυτὸν
	Θεαγένης	Θεαγένους suprasc. Ης
	εἶναί τινας καὶ ἐν Ἰνδοῖς	καὶ ἰνδοῖς εἶναί τινας corr. καὶ in κἂν
	εἰς τὸ πῦρ	ἐς τὸ πῦρ
	παροπτώμενοι	παροπτόμενοι
	ἐκτρέψαντες	ἐντρέψαυτες
c. 26.	κακὸς	om.
	χάριεν ἂν ἐργάσαιτο	om. ἂν
c. 27.	ἐλπίζων	ἐλπίδων suprascr. ζ
c. 28.	στήσεσθαι	συστήσεσθαι
c. 30.	πηδήσῃ	δήσῃ
	λάεσσιν	λάεσσι
	Πάτραισιν	πατράσιν
c. 31.	ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος	ἐκεῖνος ὁ βέλτιστος
c. 32.	εἰς τὴν Ὀλ.	ἐς τὴν Ὀλ.
	διεξῆλθε	διεξῆλθεν
	αὐτοῦ	ἑαυτοῦ
	ὑπέμεινε	ὑπέμεινεν
c. 33.	πλὴν τόγε	πλὴν τότε
	ἐπιθεῖναι	ἐπιθῆναι
	Φιλοκτήτας	φιλοκτήτους
c. 35.	ἅμα	ἀλλὰ
c. 36.	ἀνέτελλεν	ἀνέτελεν
	ἀεὶ	αἰεὶ
	καὶ γὰρ καὶ τοῦτο	καὶ γὰρ τοῦτο
c. 37.	γερόντιον	γέροντα
	ἐκεῖνοι	ἐκεῖνο
	ἐπαύσαντο	ἐπαύσατο
c. 38.	ποικίλα	ποικίλως
	ὡ	ὡς
	ἀπονενοημένως	ἀπονενοημένος
c. 39.	ἐνετύγχανον	ἐνέτυχον
	διεδέδοτο	διεδέ͞το (cum rasura)
	ἐπιβήσεσθαι	ἐπιβήσεται
	τοῦτ᾽ αὐτὸ	ταὐτὸ
	ἐκεῖνοι μὲν οὖν	om. οὖν
	ἐνεχθείη	ἀναχθείη c. ras. in α
c. 40.	ἀπελθὼν δὲ	om. δὲ
	φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπταφώνῳ στοᾷ	om. ἐν
c. 41.	ποίας μὲν οὐ	ποίας μὲν οὖν
	ἐπιστήσεσθαι	ἐπιστήσασθαι
	ἐπᾴσεσθαι	ἐπάγεσθαι
	ἔλεγον	ἔλεγεν
	ἐχειροτόνησε	ἐχειροτόνησεν
c. 42.	εἰς πῦρ ἅλλεσθαι	ἐς πῦρ ἀλέσθαι
	μηδ᾽	μηδὲ
c. 43.	ἓν ἔτι σοι	om. σοι
	ὡς ἔχῃς	ὡς ἔχεις
	διηγουμένου	διηγούμην
	καὶ αὐτός τινα	τινὰ καὶ αὐτὸς

	Ed. Teubn.	Cod. Marc. 434.
	ἐπιταραχθεὶς	ἐπιταραχθείη
	Αἰγαίῳ	ἀγῶνι
c. 44.	πυρετῷ μάλα σφοδρῷ	πυρετῷ δὴ μάλα σφοδρῷ
	ὁ Ἀλέξανδρος	om. ὁ
c. 45.	ὅμοιον	ὁμοίως
	τὸ	τῷ

Julius Sommerbrodt.

Mythologisches.

(Fortsetzung von Bd. XX S. 617 ff.)

12. Trophonios und Agamedes.

Das Orakel des Trophonios zu Lebadeia in Böotien, bei dessen Befragung auch zuvor Agamedes angerufen ward, ergiebt sich deutlich als eine Befragung der Unterwelt aus der ganzen Erzählung, welche Pausanias (IX. 39) uns darüber hinterlassen hat. Da dieser Erzähler selbst sich unter die Erde begeben hatte, um den Trophonios zu befragen, so konnte er uns alle Gebräuche genau angeben, und es war bis zu seiner Zeit vieles zusammen gehäuft worden, um dieses Orakel anziehend und wichtig zu machen. Die Nahrung sproßt aus der Erde, und in sofern ist der unterweltliche Gott ein Trophonios, d. h. ein Nahrungsspender, wie er auch Pluton, d. i. Reichthumgeber, heißt. Derselbe Gott, der Unterweltsgott verkündet aber auch die Zukunft, und in dieser Eigenschaft ist er ein weiser Gott, ein Agamedes. Man hat nun aus zwei Eigenschaftsbenennungen zwei Persönlichkeiten gedichtet nach einem in der Mythologie sehr gewöhnlichen Verfahren, aber diese Theilung ist ohne Bedeutung für das so leicht erkennbare Wesen des Gottes selbst.

Neben dieser Orakelsage besteht jedoch eine andere, welche den Trophonios und Agamedes zu Erbauern des Schatzhauses des Königs Hyrinus macht, und selbst des Apollotempels zu Delphi (Pausan. IX. 37). Als Baumeister heißen sie Söhne des Erginos, d. i. Werkmeisters, Königs von Orchomenos. Auf diese Schatzhauserbauer wandte man die Erzählung von den Erbauern des Schatzhauses Königs Rhampsinits in Aegypten an, wie sie uns von Herodot erzählt worden ist. Wie man dazu gekommen sei, den Trophonios mit einem Schatzhaus in Verbindung zu bringen, ist nicht schwer zu bestimmen. Er ist der Geber der Schätze und der Unterschied in dem Ausdruck, entweder er habe Schatzhäuser oder er baue Schatzhäuser, ist nicht so groß, um das wahre Verhältniß verkennen zu lassen. Grade weil der Tempel zu Delphi Schätze bewahrte, wird seine Erbauung dem Trophonios zugeschrieben, nicht weil er ein Tempel war.

Charax bei dem Scholiasten des Aristophanes (Wolken 508) erzählt jene Geschichte vom Schatzhaus des Augeias in Elis, woraus deutlich erhellt, daß Trophonios nur dort ein Baumeister ist,